

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébetter, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven. ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

a

„Székely Hirlap“

negyedik év folyamának

utolsó évnegyedére.

A jelen új évnegyed küszöbén fölkérjük lapunk azon tisztelt előfizetőit, a kiknek előfizetése a múlt hó végével lejárt, hogy azt mielőbb megújítani s becses körükben terjeszteni sziveskedjenek.

Nem tartjuk szükségesnek lapunk ezutáni működéséről új programot kiadni, mivel az a régi marad. Küzdeni fogunk ezután is a Deák-párt zászlója alatt, küzdeni fogunk Erdély, különösen a székelyföld specialis érdekei mellett; küzdeni fogunk ildomos fegyverrel az unionnak mielőbbi megtestesítése mellett.

Lapunknak élénké és változatossá tételét ezután is legelső kötelességünknek fogjuk tartani; s hogy ezt annál sikeresebben megoldhassuk, felkérjük bércezes kis hazánk lelkes fiait, hogy becses közreműködésükkel jövőre is támogatni sziveskedjenek.

Előfizetési ár: évnegyedre 1 frt 50 kr, a „Jogász-Egylet“ tisztelt tagjainak 1 frt. Az előfizetési pénz a kiadó hivatalhoz: Wittich József könyvkereskedésébe küldendő.

A szerkesztőség.

Maros-Vásárhely oct. 11.

Ide s tova lejárja a folyó év is, s kebli „jogász-egyletünk“ a jövő november elején tartandó közgyűlésen be kell, hogy mutassa egy egész lefolyt év alatti működése eredményét. Mi ugyan ez ideig kevés terményt ismerünk e téren, mert a „jogász-egylet“ egyik vagy másik érdemes tagja által hozzánk beküldött s e lapok hasábjain teljes készséggel s haladéktalanul közlött jogi cikkeket nem tekinthetjük sehogy se a tisztelt „jogász-egylet“ munkássága gyümölcseinek. Hanem, hogy ha a tisztelt egylet a Csongvai Károly által a bünvádi, Ilyés Károly által a törvénykezési rendtartási, Soós Kálmán által a bizonyítási-, Kuthy Albert által az örökösödési térre vonatkozólag tett indítványokat alapos tárgyalás alá veendi, s amolyan erdélyi tisztaságban és rövidségben kikerekített megállapodását capidaris formulázásban a legközelebbi közgyűléshez, mint egész évi munkássága szüleményét, beterjesztendi, s azután e lapok jogi rovata útján a t. olvasó közönség elébe juttatandja, akkor aztán mégis megnyegzői ruhában fog léphetni a törvénytudó világ elébe. Még egy egész kerek hó van az ideai közgyűlés hatánapjáig. Az alatt sokat lehet s kell is tenni a végre, hogy a hírályhágón innen és királyhágón túl több éven át tartott jogász-gyűlések bár egyike mutasson fel oly positiv eredményt a jogi reform terén, mely aztán megóvja kebli jogász-egyletünket egy oly leverő elítéléstől, minő a pesti ideai jogász-gyűlés felett a legolvasottabb magyarhoni lap — a „Pester Lloyd“ — septem-

ber 25-én megjelent számában, a második lapon a harmadik és negyedik hasábon lón kimondva. E tekintélyes hirlap ugyanis, miután a pesti jogász-gyűlés az állandó választmányának azon beterjesztését (Bericht), melyről a „Pester Lloyd“ szóról-szóra ezt írja: „umsonst wird man in dem Berichte nacheiner lebendigen Idee suchen, vergebens einem bestimmenden Gedanken nachspüren“ jóváhagyva tudásul vette, magáról a „jogász-egylet“-ről ezt írja: „ha a tudományos testületek valami egyebet jobbat tenni nem tudnak, mint politikai csattanós kifejezéseket ismételni, akkor helyesebben cselekesznek, ha boltjukat bezárják és szép csendesen hazatakarodnak. Politikai szenvedélylyel úgy is nyakig vagyunk telve.“

Ép e sors, elítéltetés sorsa vár kebli „jogász-egyletünkre“ is, ha novemberi közgyűlésére a jogi reform téren csak pusztá kárhozzátással, miként a pesti jogász-gyűlés, nem pedig korszerű szükséges és sürgős javításokkal áll elő. Ha a már felmerült és felemlített fogyatkozásokat, téves és kártékony törvényezikket, a gyakorlati élet tapasztalatainak, kívánalmainak megfelelőleg kijavítja, hálára elkötelező nemes szolgálatot teend a legnemesebb, legfontosabb ügynek, az igazság ügyének. És mi csak fájlalni tudjuk azt a szenvedély hiányt, mely az igazságügy, a codificatio terén, királyhágón túl, királyhágón innen oly nagy mérvben mutatkozik. Ép e nemes szenvedélybeli defectusból kimagarázható azon folytonos szerencsétlenség a törvényhozás mezején, hogy 1867 óta, két országgyűlési idényen át, a magánjog, büntető törvények, polgári és bünvádi eljárás terén egyetlen salutaris törvényezikket megteremtteni nem tudtunk.

Törjük meg hát ezt a szomorú és káros egyformaságot, s az ideai novemberi közgyűlést lépjük meg két-három kijavított oly törvényezikkel, mely midőn egyfelől a maros-vásárhelyi „jogász-egyletet“ honorálja, mint uttörő szerencsés munka, könnyíteni fogja másokra nézve is az e téren annyira szükséges közreműködést. S miután mindég igaznak maradand a franczia közmondás: c'est le premier pas qui coute, mi magunk is, ha egyszer az első kísérletet sikerrel megteendjük, a további munka bizony sokkal könnyebb leend. Csak nem kell a szellemi munkától idegenkedni s az akadálytól visszarettenni. „La volonté est seul un miracle, et la puissance divine l'accompliet en nous“, mondja Sand. És ez úgy is van. Az erős kitartó tiszta akaratnál soha se hiányzott a siker.

Mi e tárgy körül csak még azt kívánjuk megjegyezni, hogy mindent megelőzőleg a Kuthy Albert által kiszemelt 587. §. kijavítását tartjuk legsürgetőbbnek. Hajmeresztő az az intézkedés, mely a felidézett cikkben szentesítve van, mely szerint egy bíró az örökösödés körül — tehát, miután a haláleset mindennapi a mindennap leginkább előforduló esetekben — önkényszerűleg rendelkezhetik, s az ily önkényszerű rendelkezés ellen perorvoslatnak helyet nem ad. S az illető szakosztály csak gratulálhat magának, hogy ha ezen

kártékony intézkedés epedve várt kijavítására egy köztetszéssel találkozandó cikket mutathatand be a közgyűlésnek, mely aztán azt elfogadva, terjeszthesse fel az illető magas törvényhozás elébe.
Dobolyi Sándor.

JOGI ROVAT.

Indítvány

a polg. törv. rendt. 587-ik §-a módosítása tárgyában.

Kúti Alberttől M.-Vásárhelyt.

Polgári törvénykezési rendszerünk közelebbi átalakításával, az eljárás egy neme sem ment akkora metamorphosison át, mint az örökösödési eljárás.

Korábban megszüntetett magyar igazság szolgáltatásunk az eljárás e nemével igen keveset s mondhatni semmit nem foglalkozott, a peres ügyeken kívüli eljárás eszméje egészen ismeretlen volt, s örökösödési ügyekben a bíróság — soha nem hivatalból, hanem — csak az érdekeltek megkeresése, jobban per indítása folytán járt el, s innen magarázható azon körülmény, hogy egy-egy örökhagyó halála, mindannyiszor alkalmul szolgált a legbonyodalmasabb, sokszor fél századig folyt „örökösödés“ „osztály-igazítás“ vagy „osztály-uitás“ czimén indított perek kezdetének.

Egész magyar törvénytárban egyedül a H. K. I. R. 68. czimében közelített meg, habár szöszerinti értelemben, a peren kívüli eljárás eszméje, mint a mely törvény azt rendeli, „ha valaki egy hagyatékba magát erőszakosan behelyezte, egy év eltelté előtt abból szintén erőhatalommal kivettetik.“

Később az 1852. május 3-ki pátenssel nálunk is életbe léptetett osztrák perrendtartás az örökösödési eljárással szintén nem foglalkozik, mert elvül van e perrendtartás 1-ső §-ában meghatározva, „hogy peres ügyekbeni bírói eljárás megkezdésének soha sem hivatalból, hanem csak a fél kérelmére lehet helye.“

Az osztrák perrendtartás tehát, fentebbi elv abszolút felállításával, kétségtelen tiszta határt vont a peres és peren kívüli bírói eljárás között, s utóbbi categoriába sorozza az örökösödési eljárást is, mint a hol nem annyira sértett jog helyreállítása, mint tényleges viszonyok megóvása — illetve a statusquo épségben tartása képezi — a peres ügyekre vonatkozó eljárás iránt megállapított elvektől eltérő bírói eljárás tárgyát, mely elvből kiindulva a hagyatéki eljárás az 1853. május 29-kén kelt peren kívüli eljárást tárgyzó rendelettel egészen külön önállóan szabályoztatott.

Az 1868. 54-ik t. cz. azonban már elvileg is eltér az osztrák perrendtartástól s 7-ik §-ában a polgári jogügyekbeni eljárás megkezdését csak annyiban teszi a felek kérelmétől függővé, mennyiben a törvény arra nézve kivettelt fel nem állít; tehát ez egyetlen §. által indokolható az örökösödési eljárásnak törv. rendtartásunkba lett beekelése.

Tulhaladná indítványom körét, egyik vagy másik rendszer helyességének taglalatása; az élet — a gyakorlat, mely az elkülönítés mellett szól — kétségtelenül be fogja bizonyítani, hogy az örökösödési eljárás jeleni alakjában perrendtartásunkban meg nem fér, s hogy annak tüzetesen és külön kell szabályoztatnia.

Mig azonban egy okszerűbb codificatio — talán évek múlva — az 1868. 54. t. cz. helyettmást, s reméljük jobbat teremtene, s ez által a folytonos experimentatiókkal járó toldozás-foldozásoknak elejét venné; többi közt a mostani örökösödési eljárás azon türehtlen intézkedésére hívom fel a mélyen tisztelt „jogász-egylet“ figyelmét, mi a törv. rendt. 587-ik §-sa végsorában kifejezett azon rendelkezésben nyilvánul, mely a perre útasító végzések elleni perorvoslatok alkalmazását teljesen kizárja.

Gondoskodott ugyan a törv. rendt. 274-ik §-a arról, hogy ki magát valamely bírói határozat által sértve véli, felelőssel útján kereshet orvoslást, de oda teszi e §. a végén: „a mennyiben azt a jeleni törvény nem tiltja.”

Sajnos, de e négy öt szóból álló megszorítási tilalom a perrendtartásban kelletlenül több helyt van igénybe véve, s ez exceptio általában igen sűrűen alkalmaztatott.

Korán sem szándokom említett megszorításielv rovására az általános felelősségi szabadságot pártolni, — sőt szerény nézetem szerint, az utóbbi széles mérvben alkalmazva ép oly veszélyes lehet az igazság szolgáltatására nézve, s a pereknek egyes stádiumaiban végtelen felelősségekkel huzcolása ép oly elkeseredést szülhet a jogait törvény útján kereső közönségben, mint a per orvoslatoktól szigorú elrekesztés; de

az még is különös s az igazsággal ellekezőnek tűnik fel, hogy egy bíró által, törvénynyel szemben elkövetett, s talán legtöbbször csak elnézés, sietség vagy a munka-halmaz által előidéztet felületesebb vizsgálódáson alapuló nyilvános hiba ellen, semminemű jogorvoslatot élni ne lehessen.

Pedig hogy állításom igaz, hogy az 587-ik §. tiszta rendelete ellenére, a birtokban levő fél utasított pere, s így hogy a bírói vétség nemcsak megtörténhetik, de tényleg meg is történt már, a „Sz. Hirlap” idei 40-ik számában az eset világos megemlítésével jeleztem, s hivatkozom ezen kívül a kir. curia, mint semmitől széknek egy 1871. november 21-én 13,654. sz. a. kelt döntvényére is, melyben bár világos volt az első bíró által mondott irányban elkövetett törvénysértés, a sérelmes végzés azon indokból hagyatott helyben, mert az ellen az 587-ik §. szerint perorvoslatnak helye nincs.

Tehát törv. rendtartásunk ez a bontása — a körünkben oly nevezetes szereppel bíró — semmitől szék által is sánctionálva van, s a törvény hiányain, ferdeségein elvi jelentőségű döntvényeivel sokszor az igazság érdekében jótékonyan segítő legfőbb ítélő tanács is szigorúan e §-ra támaszkodott.

Pedig e törvény mostani alakjában, míg felelősségi bíróságaink állanak s van hová az elkövetett bírói hibák ellen folyamodni, sem észszerű, sem pedig igazságosnak nem látszik, s a mely törvény a természetes igazság és okszerűség jellegét nélkülözi, az nem egyéb, az igazság és ezen gyökeredző jogörvület ellen intézett demonstratiónál.

TARCA.

A növénytan története Linné koráig.

Ö. Szász Istvántól.

(Folytatás.)

Angolországban ezen időszak folytában a honi tudósok között alig akad egy-kettő, ki a növénytanul foglalkozott, ezek is a német jelesekkel nem versenyezhetnek. Lobelt és Clusiusiust, kik sokáig itt éltek, nem számíthatjuk az angol botanologok közé. Említhetni először is Turner Williamot, ki Northumberlandban, Morpethben született. Mint lelkes és buzgó pártfogója és terjesztője a reformatio tanainak, hazájából száműzve Németországba menekült. Itt ismerkedett meg a kitünőbb német botanicusokkal, mintán Cölnben, Strassburgban és Baselben sokáig tartzkodott volna; később Pádovába ment, az orvosi tanok hallgatására, és innen VI. Eduard uralkodása alatt, mint orvos tért vissza hazájába. Azután legtöbbet a fűvészetet foglalkozott. Beutazta Németországot, Itáliát, Angolkont és Frieslandot, mely utazásai alatt nagyon sok növényt gyűjtött egybe. Művében William Turner A new herball book I. London 1551) felvette a régi írók által felhozott növényeket is, de az általa összegyűjtöttek között nagyon kevés van, mi eddig ismeretes nem lett volna.

Turnernek két kellő csinnal berendezett fűvészkertje is volt, egyik Kewben, a másik Welsben. Meghalt 1568-ban.

John Gerard seborvos Nantwichből, ki egy Burleigh nevű lord fűvészkertjének volt felügyelője s ennek neve alatt adott ki egy munkát a 16-ik évszázad végén, de a benne előforduló növények nagy részt Dioskorides és Tabernamontanusból vannak kiszedve, míg a leírások egyik-másik phitograph és különösen Priesttől vannak kölcsönözve. E két férfin kívül más angol botanicust alig említhetünk.

A mi már Spanyolországot és Portugáliát illeti, ezekről is csak keveset mondhatunk. A mint előbb láttuk Clusius és mások többször átutazták, hogy növényzetével megismerkedhessenek. Mind két ország tudósai azonban nagyon keveset tettek a fűvészet elemozdítására és gyarapítására. Voltak ugyan egyesek, kik egyes vidékeket átvizsgáltak, de ha irtak is művet, az Dioskorides

Miután pedig — eltekintve egy hagyaték biztosítása körüli intézkedésektől — örökösödési eljárásunk legnevezetesebb momentumát, a perre utasító végzések körüli eljárás képezi,

miután az ellen, ha az 587-ik §. különben elég tiszta értelme a bíró által szem elől tévesztetik, perorvoslattal élni nem lehet, s ez által a legtevesebb s az anyagi joggal is homlokegyenest ellenkező oly perek veszik kezdetüket, hol a birtokban levő félnek kell pert indítania, tehát tulajdon jogát saját maga ellen és saját kárára kell vitatnia.

Tekintve továbbá: hogy a polg. törv. rendt. 297. §. 22. pontja az örökösödési eljárásban elkövetett alaki jogsérelmek miatt a semmiségi panasz alkalmazását megengedi, — az 587. §-ban kifejezett azon elv meg nem tartása pedig: „hogy mindig a birtokon kívül álló fél utasítandó per útjára” alaki jog sérelmet foglal magában indítványozom:

hogy a polg. törv. rendt. 587. §-a végén levő következő kitétel: „e végzés ellen perorvoslatnak helye nincs” teljesen hagyassék onnan ki.

Mondott kihagyás s a 297. §. 22. tétele érintetlen hagyása által, egy igen lényeges s tényleg is nem ritkán előforduló törvényszegésnek vételnék annyiban eleje, hogy az 587. §. többször idézett elvével szemben hozott sérelmes határozaton, semmiségi panasz útján lehetne orvoslást eszközölni.

Ha szóban levő 587-ik §-nak a perorvoslatokat megszorító, s fentebbi irányban módosítani kívánt tétele csak elvi sérelmet foglalna magában, az még tűnhetne lenne; de miután a tapasztalás bebizonyította, hogy a törvény megszorító intézkedése nem csak alul áll minden tudományos nézponton, sőt az okszerűtlensége mellett, helytelen és igazságtalan is, minek folytán már is több káros következményű határozat hozatott, s nyert szükségképi kényszerült elismerést, ezen §. utóttételének gyors megváltoztatását az igazság érdekében sürgetem. Minek folytán kérem nyilvánítsa ki a „jogász-egylet” az iránti nézetét, miként a polg. törv. rendt. 587-ik §-sát mostani alakjában okszerűtlen és káros következményűnek, s mondott iránybani megváltoztatását mulhatlan szükségesnek tekinti.

magyarázatára szorítkozott és ennek reájok gyakorlott hatása, kiritt minden soraiából. A spanyolokhoz tartoznak:

Lacuna András salamancai tanár és Lorenz Perez, toledói gyógyszerész. Az utóbbi az egyetleeny spanyol botanicus, ki hazája floráját lelkesen tanulmányozta. Továbbá Cienfuegos Bernard alcála de henaresi tanár, ki egy hét kötetből álló terjedelmes növénytan munkát irt, képekkel illusztrálva, de mely nyomtatásban soha nem jelent meg, hanem kéziratokban maradt az escurial számára (Escorial spanyol királyi lak Madrid mellett)

A portugallok közül egyet említhetni és ez egyetlen: Jo. Rod. de Castello Blanco, ki Amatus Lusitanus név alatt ismeretes. Ez is egyike Dioskorides számtalan commentátorainak, bárha hazája florájával sokat foglalkozott és Europa nagy részét átvizsgálva, néhány új növényt ismertet.

A többi európai országok botanicus írói nem méltók az említésre, mivel semmi olyast nem hagytak hátra, mi a növényismeret tovább fejlesztésére befolyással lett volna. Édes hazánkban is voltak egyesek, kik fűvészetre adták magukat és a 16-ik század közepén már Kolozsvárra, Debreczenben és Nagy-Váradon jelentek meg egyes könyvek, melyek fűvészetrel, de leginkább kertészettel foglalkoztak. De ezek a növénytudomány akkori állását, mely Németországon meglehetősen előre haladt egy cseppet sem segítették előbbre.

(Folyt. köv.)

A bőr ápolása.

Baer W. után: Deák Gyula.

(Folytatás.)

A természet ugyan sok kijáró utat teremtett, de azért bőrünkön van az elsőség, hogy azt kiválassza. Bőrünk felső réteget (Epidermis) folytonos védőben van. A szárunemű pikkelyek közül a legfelsőbb és legrégibbek folytonosan leszakadoznak, hogy az alattuk levő újabbak előnyomulhassanak. Az izzadság mirigyeken kívül bőrünkben még más mirigyeket is találunk, melyek fagygyu nemű vagy zsíros részeket választanak el s azután a bőrt vagy haját bémázojjuk. Tehát ezen ragadós kenőcs által a külbőr megtöredezett lemezescskéi visszatartatnak s így származik a testen a pizok. De ezen pizok egyszersmind bedugja a bőrön levő lyukakat is és az

Országgyűlés.

September 23.

Napirend: A bíráló bizottságok jelentései. Három törvényjavaslat.

Elnök: Bittó István.

Az ülés kezdetén elnök bejelenti, a 16 szepesi város és Tornamégye feliratát, melyben a virilis szavazatjog megszüntetését kéri, ugyancsak a szepesi 16 városok kerületének kérvényét, melyben a törvényhatósági költségeknek egészben az állami pénztárból leendő fedezetését kéri.

Bakcsi Ferenc interpellációt intéz a bel-és igazságügyminiszterekhez a volt székely gyalog és huszár határvéredek ingó és ingatlan javai tárgyában.

Degré Alajos interpellációt intéz a belügyminiszterhez, hogy mivel indokolja a borsodmiskolci kihazasító-egylet ügyében elkövetett mulasztását, s szándékozik-e az ügyiratokat a ház elé terjeszteni? Buda Sándor egy Nagy-Somkuton (Kővárvidék) felállítandó törvényszék tárgyában nyújt be törvényjavaslatot.

Következnek a bíráló bizottságok jelentései.

Pacolay János beadja az I. bíráló bizottság igazolatlaknak jelentette ki: Taray Endre, Domahidy Ferencz, Elek Gábor és Jókai Mór képviselőket.

Botos Kálmán, mint az V. bíráló bizottság elnöke jelenti, hogy a bizottság Balogh János, Bogyó Sándor, Ernusz Sándor, Salamon Lajos, Szenicey Ödön és Vidács János képviselőket végleg igazolatlaknak jelentette ki.

Vizsolyai Gusztáv beadja a VII. bíráló bizottság jelentését, mely szerint Pissuth István, Péchy Jenő Domahidy I. és Lükő Géza végleg igazolatlaknak.

Prileszky Tádé, mint IX. bíráló bizottság elnöke jelenti, hogy a bizottság Rácz Lipót Közép-Szolnok Tarnád kerületben megválasztott képviselő választását megsemmisítette, Pobesku Elek és Szakáll Antal rimaszécsi képviselőt pedig igazolta. Ez utóbbit különösen azért, mert a választás előtt történt rendzavarás folytán szükségessé vált katonai karhatalom alkalmazása a választás tényét nem függesztette fel, s nem is tartóztatta fel, s így a választási törvény által a választás tényére kívánt folytonosság nem sértetett meg a választási jegyzőkönyv pedig a törvény értelmének teljesen megfelel.

Szell Kálmán, mint a pénzügyi bizottság előadója, benyújtja a bizottság jelentéseit: a honvédségi Ludovika-Akadémia, a Lloyd gőzhajózási társulat, a kolozsvári tudom. egyetem, a közös hadügyminiszternek engedélyezett póthitel, a közösgyi költségek és a pénzügyminiszter által létesített hitelműveletekről szóló javaslatok iránt. Szögyényi László, mint a központi bizottság előadója, előterjeszti a bizottság jelentését a Ludovika-

ezenek történetű kigőzölgsnek ártalmára van. Ebből aztán bőrbetegségek következnek vagy ártalmas szenvedések. Megpróbálták, hogy a szőr eltávolítása után, az állati testet fénymázzal bevonják, miáltal minden lyuk be lett dugva. Rövid idő multával a teljesen egészséges erős állatok a bőséges táplálék mellett tönkrementek, saját testrészüket mérgeztették meg, melyeket elhasználni igen, de tova szállítani nem lehetett.

Víz és szappan, vagy ha az egész test mosását alkalmatlannak tartjuk, fürdő legjobb módok bőrünk kigőzölgsét jó karban tartani, csak vigyázni kell, nehogy rossz felfogásból kiindulva valaki „bőrt megkeményítse, midőn igen hideg vizet használ. Különösen jó hatással bír a hideg víz, mint ingerlőszer a bőr idegeire és sejteire, de ez által a bőr tevékenységére szolgáló előnyös hatást soha sem lehet előidézni úgy, mint a meleg vízzel, melyek azonban, soha sem szabad, hogy 28% R. melegebb legyen. Ép így soha sem szabad egy negyed óránál tovább időzni az ily fürdőben. Kinek nem igen piszkoló foglalkozása van, elég hetenként egy ily fürdőt használni. azaz azon időben, midőn a légmérséklet a fürdést nem engedi meg a folyókban vagy tavakban. Ha itt a víz 15% R. elár, a naponkénti fürdést, mely a meleg fürdőben igen hasznos felüdülést is okoz, nem lehet eléggé ajánlani.

A meleg fürdő által a sejtek a felbőr kihalt felcserepesedett lapjai, a bőrnedvek és izzadság részecskéi, melyek hárman bizonyos bevonatot képeznek, kitágulnak és meglágyulnak, úgy hogy ez által könnyen eltávolíthatók lesznek. Egy kis dülva posztó vagy flanelle szolgálja totsz; teegyszersmind a dörzsölés igen jótékony hatást gyakorol a bőr idegeire.

A régiek a meleg fürdő jóságát és hasznosságát sokkal inkább tudták becsülni, mint mi. A rómaiak semmi esetre sem voltak ezen telelevenítő és ifjító hatalomnak feltalálói, a mint csodálatosképpen elbeszéli, hanem lassanként fejlődött ki a fürdő a gyakorlati használás, csin és luxus azon fokra, melyre az előtt soha sem. Itt a fürdő nemcsak népies intézmény, hanem köz szükség volt. A hoya a római legiók sasukat elvitték, oda először erősséget, azután másodsor fürdőket építettek. Így terjedtek ezek el Spanyol-, Nagy-Britannia és Németországban.

(Folyt. köv.)

Akadémia és világiállításra szállítandó tárgyak ideiglenes oltalmáról szóló tvjavaslat tárgyában,

Molnár Aladár, mint a tanügyi bizottság előadója, beadja a bizottság jelentését a kolozsvári egyetemre vonatkozó tvjavaslat tárgyában.

Ezután rövid vita után elfogadtatott a bajóépítésre és felszerelés szükséges tárgyak vámentes behozataláról szóló törvényjavaslat, a Portugalliaival kötött kereskedelmi szerződés és végül minden vita nélkül a — a honvéd zászlóaljok szaporításáról szóló törvényjavaslat.

Szabályrendelet

az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. és 75. §§. értelmében a község jegyzői hivatal ellátására előírt képesség beigazolása végett megkívántató szigorlat tárgyai és megtartási módja iránt.

II. A vizsgáló bizottság.

2. §. A törvényhatóságnak a jegyzői képesség megbirálására hivatott állandó szakbizottsága áll az alispánból vagy helyetteséből mint elnökből, s a törvényhatóság által a hatóság területén levő községekben használt nyelvek ismeretére s a községi és adóügyekbeni jártaságra való tekintettel a helyi körülményeknek megfelelő számtan kirendelt bizottsági tagokból.

A vizsgáló bizottságba, a törvényhatósági bizottság és tisztviselői kar tagjain kívül más szakértő egyének (például pénzügyi tisztviselők stb.) is felvételhetnek.

A vizsgáló bizottság működési köre hat évig tart; az időközben megürült helyek időnkint betöltetnek.

3. §. Minden vizsgálatnál az elnökön kívül négy bizottsági tag jelenléte szükséges, kik a vizsgálatra, a jelölt nyelvismereteire, s a 2-ik §-ban felemlített szak-képességre való tekintettel az elnök által a vizsgálatot megelőzőleg legalább három nappal hivatnak meg.

4. §. A vizsgálatban azonban nem vehetnek részt a bizottság azon tagjai, kik a szigorlóval fel-vagy lemenő ágba, vagy negyed ízig oldalrokonosságban, avagy másod ízig sógorságban, továbbá fogadott szülői vagy fogadott gyermeki, gyámsági vagy gondnoksági viszonyban állnak.

III. A szigorlat megtartási módja.

5. §. A ki a jegyzői szigorlatot letenni kívánja, tartozik e végett az alispánhoz vagy helyetteséhez mint a vizsgáló bizottság elnökéhez folyamodni, nyelvismereteit megjelölni, és hiteles bizonyítványokkal igazolni, hogy

- a magyar állam polgára;
- legalább 22 éves vagy nagykorúsított.

6. §. Ha a fennebbi szakaszban felsorolt kellékek beigazolvák, az alispán vagy helyettese a szigorlat letételére, a beadott folyamodványok sorrendje szerint határidőt tűz ki; ellenkező esetben pedig folyamodót, azon hiányok megjelölése mellett melyek miatt szigorlatra nem bocsátható, indokolt határozattal elutasítja.

Az elutasító határozat ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt folyamodványt adhatni be az alispánnál, ki az folyamodó bizonyítványaiával együtt nyolcz nap alatt véleményes jelentése kíséretében a belügyminiszterhez felterjeszti.

7. §. A jegyzői szigorlat írásbeli és szóbeli

8. §. A szóbeli szigorlatot megelőzi az írásbeli, mely az 1-ső §-ban felsorolt tárgyak körébe tartozó feladványoknak írásbeli kidolgozásában áll, mely alkalommal a jelölt, a vizsgáló bizottság által előre nagyobb számban elkészített, és három különböző feladványt tartalmazó tételekből egyet sors szerint választván, az azon levő feladványokat az e végre kijelölt helyiségben az elnök által megbízott egyik bizottsági tag felügyelete alatt még azon napon kidolgozni s a felügyelő bizottsági tagnak átadni köteles.

A feladvány kidolgozásának befejeztéig a jelölt senkivel sem érintkezhetik, de a szükséges törvénykönyvek rendelkezésére adhatnak.

6. §. A vizsgáló bizottság az írásbeli dolgozatokat következő napon megbirálván, azok felett titkos szavazás után szótöbbséggel határoz, melynél a szavazatok egyenlősége esetében az elnök szavazata dönt, s ha ez utón a munkálatot jónak találta, a jelöltet azonnal a szóbeli szigorlatra bocsátja; ellenkező esetben pedig a szigorlat ismétlésére 3—6 havi újabb határidőt tűz ki.

10. §. A szóbeli szigorlat nyilvánosan tartatik, az írásbeli feladványok és dolgozatok lényegének előadásában, s a vizsgáló bizottság tagjai és elnöke által az 1-ső §-ban megjelölt tárgyak körében tett kérdések szóbeli kifejtésében áll: e szigorlat a szigorlónak a törvényhatóság jegyzőkönyvi nyelvén felül a törvényhatóság területén divatozó más nyelvek egyikében való jártasságára is kiterjesztendő.

11. §. A szóbeli szigorlat bevégeztével a bizottság a szigorló képessége fölött záró ülésben a 9-ik §-ban megjelölt módon, szótöbbséggel határoz, határozatát azonnal nyilvánosan kihirdeti, s ha a jelöltet képesítettnek találta, erről neki a bizottság összes tagjainak aláírásával s a törvényhatóság pecsétjével ellátott bizonyítványt állít ki; ellenkező esetben a szigorlat ismétlésére 3—6 havi újabb határidőt tűz ki.

12. §. A képességi bizonyítványban, különben minden más képességi osztályozás mellőzésével mindig világosan kiteendő, hogy az illető mily nyelven vagy nyelveken tett szigorlatot és találatot képesnek a jegyzői hivatal ellátására.

13. §. A szigorlat letételéért külön díj nem jár, azonban a megvizsgált, a képességi bizonyítvány kiszolgáltatása alkalmával a bizonyítványra szükséges bélyeg

árán felül a jegyzői nyugdíjalap javára öt forintot meg nem halandó járulék fizetésére kötelezhető.

14. §. A vizsgáló bizottság minden esetben végérvényesen határoz, s határozatai ellen sem felfolyamodásnak, sem semmi jogorvoslatnak helye nincs.

15. §. A vizsgáló bizottság a szigorlatoknál rendes jegyzőkönyvet vezet, melyben a jelenlevő bizottsági tagok nevei a szigorló neve, kora születési helye s a hozott határozatok röviden, a kiállított képességi bizonyítvány pedig egész terjedelmében feljegyzendők.

VI. Átmeneti intézkedések.

16. §. A jelenleg alkalmazásban levő jegyzők közül mindazok, kik az 1871. évi XVIII. törv. czikk 75. §. végpontja szerint a szigorlat alól felmentve nincsenek, az 5-dik §-ban felsorolt kellékek beigazolása nélkül szigorlatra bocsátandók, s azt legkésőbb jövő 1873. évi márczius végéig letenni kötelesek, s ezen határidő lejártával azoknak állomása, kik a szigorlatot addig le nem tennék, vagy a jegyzői hivatal ellátására ismételt szigorlat után sem találattnak képeseknek, újabb választás utján lesz betöltendő.

Budán, 1872. évi szeptember hó 25. én.

Tóth Vilmos,
belügyminiszter.

Fővárosi levél.

Pest október 7.

Három hónapi távollét után van szerencsém magamat ismét a tisztelt olvasók becses figyelmébe ajánlani.

Fölfogom tehát ismét soká pihent tollamat, hogy ha nem is új erővel, de mindenesetre új, jó akarattal írogassam a fővárosnak nem anynyira társadalmi, mint inkább politikai életéről s mozgalmairól szóló leveleimet; ez azonban nem azt teszi, hogy olykor olykor az ország más részeiben előforduló mozgalmait is röviden legalább nem fogom érinteni. Hogy pedig minden személyes előítéletnek utját szegjem, a jóakaró olvasók engedelmevel azután is viselni fogom egyszerűségemet elfűdő álarczomat. Ennyit szükségesnek tartottam, mintegy irányadónak s levelezői programmul elmondni.

Hogy a félbeszakított levelezés s az új közt némi összefüggés legyen, egy rövid történeti visszapillantást kell tennünk.

Azon idő óta az ország határozottan nyilatkozott a politika iránt, melybe bizalma van; a képviselőház nagy többsége ismét a Deák elveit vallókból alakult; a honatyák összegyűltek s elhangzott az alkotmányos uralkodónak munkára hívó, meggyítő beszéde; a delegatiónk itt nálunk javában működnek, s e közben gr. Andrássy Gyula újabb diadalokat aratott külpolitikai eszméinek nyilvánításával; három császárnak szívélyes baráti találkozására mosolygó tisztaságává tette Europa egét s azon a fellegek megjelenésétől nincs miért tartanunk egy időre.

Nekem valóban az elmúlt három hónap történetéből csak két dolog okoz szomorúságot: az egyik egy változás, a másik egy állandóság. A változás az, hogy a derék székely nép, eme gyöngye a magyarságnak, politikáját megváltoztatta, s így az ő fölöttébb való értelmességében s józanságában vetett hitet megingatta; úgy tesz nekem, hogy benne a keleties költői gondolkodás, az ábrándozás, a hiuság s nagy szavak után való vágy ébredt fel s jutott tulsujra, már pedig az ábrándozás a legrosszabb politika!

Az állandóság pedig, mely aggodalommal tölti el lelkemet, ama változatlanóság, melyet országgyűlő sünkön, dacára a bejutott sok új egyénnek, tapasztalok, s a mi nem más, mint a bőbeszéd tengere. Uram isten, hová jutunk! szinte két hónapja már, hogy egybegyűltek s még az általános felirati vita javában foly! Ilyen törekvéssel, s a legdrágább kincsnek, az időnek ily felhasználásával törvénykönyveinek száz év múlva is csak hiányosságairól lesznek híresek.

A nagy dolgok nem engedték a kisebbekre kiterjedést s csak azt jegyzem föl őszinte örömmel, hogy Erdély gratulálhat önmagának s igaz köszönetet szavazhat az új miniszternek Trefortnak a kolozsvári egyetem kinevezéséért, melyek a legkitűnőbb sikerültek; előre is örömmel tekinthetünk azon szép szellemi életre, mely a bérczes haza szívében rövid időn kifejlődni fog.

Marosi.

Kolozsvári levelek

VI.

Október 6-án 1872.

Végre valahára, a legégetőbb napi kérdés eldőlt, tudományegyetemünk tanárai ki vannak nevezve, s így biztos kilátásunk lehet arra, hogy az egyetem — mint a minister is ígérte — november 1-jén meg fog nyilni. Nem mondhatni, hogy a kinevezésekkel mindenki meglett volna elégedve, de a többség tetszéssel fogadta. A mi a tanárok képességét illeti, erről szólnunk már azért

sem lehet, mivel azok legnagyobb része előttünk ismeretlen. Az ismertebbek tehetsége azonban elég garanciát nyújt, s ha ezekről a többi kinevezettekre következtethetünk, teljes megnyugvással nézhetünk az egyetem jövője elébe.

Dersin lovardájának tegnap esti előadása igen sikerültnek nevezhető. Eltekintve a tapintatosan, mondhatni művésziessen keresztülvitt „Mazepa“ némajátékon, nagy feltűnést keltett két néger, melyek közül kivált az egyik, Teophila, hajmeresztő testgyakorlati mutatványai, szinte négy ölnyre a nézőtér felett, bámulásra méltó volt. Nem különben a kis Henry, ki 13 éves dacára is, méltán megérdemli a társulat tagjai közt a első helyet. — Nem mulaszthatom el még dicsérőleg megemlékezni a magyar születésű lovarnó Pári Erzsébet-ről, ki művészi lovaglása folytán a közönségnek a társulat ittléte alatt kedvence volt és Dersin igazgató lo idomítása tehetségéről, melyre nézve például álljon csak az, hogy egy itt, Kolozsvárt vett lovat, alig néhány nap múlva kitűnő sikerrel mutatott be a közönségnek. — A társulat ma tartja „visszavonulhatlanul“ utolsó előadását, s innen, mint már említettem is Pestre megy.

A gyermek-felügyelő nőket képző intézet mára hirdetetti megnyitási ünnepélyét, az igazgató választmány „bizonyos akadályok“ miatt elhalasztotta, újabb határ napot nem tűzvé ki. E házagpótló, életrevaló intézet feltétlenül megérdemli a szülők, kiknek gyermekeik nevelése szívökben fekszik, pártolását. Bizva az igazgatóság erélyében és a méltányos pártolásban, csak jót jósolhatunk ez ügyben.

Lépünk Thalia templomába. Essex, Jó hazafiak Orsini Isabella, Csikós! Volt Önöknek is e nyáron részük bennök, de egyet mégis megemlíthetetlenül nem hagyhatok t. i. Fodorné fellépését a „jó hazafiakban“-ban, ki mint Gabriella kedves, művészi játékával, a helyes test és hanghordozással, valamint a tőkély egy bizonyos fokát elérő routinnal méltán megérdemelte a számos tapsot. Boér Emma játszta most Arankát, és kevés kívánni valót hagyott hátra. Essexben Némethy Irma „brillirozott“, mint Erzsébet, ugy Boér Emma is Rutland grófnő szerepében. Krasznai itt sokkal jobb, mint Vársárhelyt volt. Talán contemnálta az odavaló közönséget? Nem recomendálnám,

Ma valami urak „fényes táncvigalmat“ rendeznek a redoutuban. Erről azonban csak következő levélben referál

Hegyesy Vilmos.

Helyi dolgok.

— A maros-vásárhelyi takarékpénztár 1872, szept. havi üzletforgalma.

Bevétel:

Pénztármaradvány áthozat a múlt hóról	16190	frt	74	kr
Tak. pénztári betétek 62 féltől	18483	„	14	„
Visszafizetett váltók	97361	„	—	„
„ előlegek	205	„	—	„
„ zálogkölsönök	783	„	—	„
Befizetett kamatok	2032	„	61	„
„ illetékek	1690	„	38	„
Megtérített kezelési költségek	33	„	10	„
Késedelmi kamatok	72	„	25	„

Összesen: 137851 frt 22 kr

Kiadás:

Betét visszafizetések 53 félnek	23444	frt	27	„
Kifizetett betéti folyó kamatok	35	„	92	„
Leszámitolt váltók	97290	„	—	„
Előlegek értékpapírokra	3641	„	—	„
Zálogkölsönök	550	„	—	„
Kifizetett részvény osztalék 1871-ről	117	„	—	„
„ „ 1870-ről	12	„	—	„
Kezelési költségek	100	„	—	„
Tisztí fizetések	241	„	67	„
Posta és bélyegdíjak	13	„	45	„
Üzleti költségek	81	„	10	„
Igazgatási költségek	42	„	—	„
Berendezési költségek	25	„	17	„
Pénztármaradvány 1872. sept. 30-án	12257	„	64	„

Összesen: 137851 frt 22 kr

Maros-Vásárhelyt, 1872. oct. 4-kén.

Z. dr. Knöpfler Vilmos. s. k. Watervliet Károly. s. k. igazgató. könyvvezető.

Jeney Albert. s. k. aligazgató

— A helyi jótékony nőegylet választmánya folyó hó 4-én tartotta meg reudes havi gyűlését gróf Toldalagi Eszter elnöklete alatt; a midőn is a közelebbi gyűlés jegyzőkönyve felolvasása és hitelesítése után a szeptember 8-án megtartott tombola-játék rendező bizottmány elnöknője mlts. Dósa Dánielné beadja számadását, mely szerint a tiszta jövedelem 180 frt és 76 kr. A választmány köszönetét nyilvánítja az elnökné és bizottmánynak a rendezés körül tett fáradozásaiért. 2. Elnökné gr. Toldalagi Eszter beadja a kolozsvári nemzeti színház tagjai által a múlt hóban tartott előadás tiszta jövedelmét, mely 84 frt 70 krt tesz. A választmány jegyzőkönyvileg is

VEGYES.

megköszönni határozta báró Huszár intendáns urak az előadás engedésérti szíveségét; valamint művezető Kovács Gyula urnak s a társulat tagjainak fáradságait. Mindkét jövedelmi összeg a jelen levő pénztárnok urnak átadatván általa könyveltetett. 3. Az árva-ház elnöknője gr. Toldalagi Victoriné, a nő-egylet nagy gyűlése által az árva-ház számára ajándékozott 1000 frt urb. papírnak az árva-házi bizottság által leendő kezelés végett utalványozását kéri. A pénztárnok urhoz kiadását végett utalványoztatni határozatott. — 4. A kérelmes szegények megvizsgálására, az ezt megelőzőtől gyűlésből kiküldött bizottságok tették jelentéseiket, melyek következtében három szegény egyszer mindenkorra szóló 5—5 frt segéllyel, egy pedig 3 frt segéllyel. Halál által üresedésbe jött 3 frt havonkénti segéllyre felvételre egy. 5. A segélykérelmezők kéréseik felolvasása után, kikhez megvizsgálás és véleményadás végett kiküldettek gróf Teleki Luiza és Péterfi Anna, Filep Albertné és Molnár Miklósné, egy bizottság neveztetett ki: Bodolla Jánosné, Borosnyai Pálné, Bibari Sándorné, Tribusz Antalné, Jenei Albertné és Szathmári Mihályné személyeikben a havonkénti segélyezett szegények állapotaiknak saját lakhelyeiken megvizsgálására a választmány elébe teendő jelentés végett. Ezzel elnöklő grófnő a gyűlést eloszlatta.

— **Városunkban** a szüret tegnap vette kezdetét. Borunk kevés, de jó lesz.

— **Brenner Jenni** kisasszony hangversenye csütörtökön kevés számú közönség előtt szabatosan folyt le.

— **A kiskapusi-nagyszebeni** szárnyvonal megnyitott, október 5-én tartatott meg a próbamenet. A n.-szebeniek ezereknél vártak az érkező vonatra d. u. 3-tól 7-ig. A megnyitást lakoma követte, melyen sok kedélyes toaszt mondatott, fölköszönték: a királyt, a magyar ministeriumot, N.-Szeben városát, gróf Mikó Imrét, mint a kinek köszönheti N.-Szeben, hogy az indóház a város kívánata szerinti helyre építették: Kis Károly ügyvéd ivott a szász nemzetért, mint a melynek 700 éves itt léte a legtalálhatóbb bizonyíték arra, hogy a magyar nemzet nem követ elnyomási politikát; Boir esperes a vasut kulturai befolyását érintvén kiemelte, hogy nemcsak a közlekedést yorsítja, hanem az emberek szíveit is közelebbi érintkezésbe hozza s ez által az ellentétek kiegyenlítését szellemi fegyverrel közvetíti.

— **A határörvidéki** erdők ügyében a szerződést husz napi tárgyalás után okt. 6-án aláírták: a magyar földhitelintézet az angol magyar bank, a franco magyar bank képviselői és Pollák Bernát junius. A biztosték (3,300,000 frt) és az első részlet 2.775,000 ezüstben le van fizetve.

— **Uj királyi** biztos. Eszékre egy zágrábi távirat szerint kir. biztos fog kiküldetni, hogy az elszakadási izgató bizottság kipuhatolja és vád alá helyezze.

— **A föld** becslése emelkedése. A „Vác“-ban olvassuk: Nemeskéri, Kis Miklós és Almásy Pál a Vác-éval szomszédos Gödőt, Alaghot, Szent-Miklóst, Tarcsát,

Gömört, Szent-Mihályt, egy negyed év előtt vették meg a belga banktól, és pedig teljes felszereléssel, átlag számítva holdját negyven évi törlesztésre fizetendő 85 o. é. frten. Ugyancsak a nyolczvanöt forintos földből Szent-Mihályon közelebből 529 holdat adtak el, és pedig holdját 366 frt 50 krért. A tulajdonosok Alaghot és Gödön nagyszerű mintagazdaságot állítanak, gyárakkal svájczrajokkal, nagyszerű marhatenyésztéssel. Az eddig haszonvehetlen hevert homokot sűrű faültetésekkel kötik le, s a sivar földrészeket a pesti szeszfinomító gyártól szállítandó trágyával termékenyítik.

Bécsi tőzsdei árkelet

(oct. 9.)

5% metallique	65.40
5% nemz. államkölcsön	70.65
1860. államkölcsön	102.25
Bankrészvény	901.—
Hitelrészvény	328.20
London	108.85
Ezüst	107.60
Arany	5.24
Napoleon arany	8.45
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	79.25
temesi	78.50
erdélyi	77.65
horvát-slavon	—

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

HIRDETMÉNYEK

Sz. 10974. 1872.

(17)

1—3

polg.

Hivatalos hirdetmény.

Maros-Vásárhelyi kir. törvényszék által közhírré tétetik, miszerint Biró Istvánné, Czobel Viktoriának, Horváth Ferencz ellen 17514 frt o. é. tőke és járulékaikért fennforgó végrehajtásos ügyében, az utóbbi bíróság lefoglalt ingatlanok u. m.:

Nagy-Ernyében a községben és határán találtató, I. 272 hold 615 □ öl szántó, kaszáló és legelő, melyek becsértéke 34857 frt

II. 3 hold 435 □ öl szőlő, melynek becsértéke 322 frt

III. 51 hold 1216 □ öl erdő hat darabban, becsértéke 4130 frt

IV. 33 hold 1437 □ öl, több belső beépített telek, melyek becsértéke 12749 frt o. é.

becsértékben összesen . 52049 frt o. é.

1872-ik év december hava 3-ik és 1873-ik január 3-ik napjain mindkét napon d. e.

9 órakor Nagy-Ernyében a községi előljáró házában el fognak árvereztetni, a venni szándékozó köteles 10% bánatpénzt, 1751 frt 40 kr o. é. készpénzben, vagy árfolyam szerinti államkötvényekben előre letenni, a vételár pedig több részletekben lésszen lefizetendő a jogérvényre emelkedendő árverezési cselekvény után, és pedig egy hó múlva 5762 frt 60 kr. o. é. ennek és a bánat pénzben beadott 1751 frt 40 kr 6% kamatja, valamint a felperesi megítélt összes költségek 10,000 frt 4 hónap múlva 6% kamatjával, az ezen felüli vételárnak fele 6% kamatjával újabb négy hó és másik fele ismét újabb négy hó alatt a vétel napjától 6% kamatjával és végre a vevő az ingatlanokat azonnal birtokába veheti.

Az árverezési feltételek, becslési jegyzőkönyv és a betáblázási könyvek ezen törvényszéknél megtekinthetők.

Egyszersmind felszólíttatnak mind azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék helyén, vagy ennek közelében laknak, a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét és lakását az eladásig jelentsek be, ellenkező esetben, a hivatalba kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Ugy felhívatnak azok is, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogukat érvényesíteni vélnék, igénykereseteket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, nyujtva be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

A k. törvényszéki elnök helyett:

Hildebrand.

Maros-Vásárhely kir. törvényszékének Maros-Vásárhelyt, 1872. július hava 1-ső napján tartott üléséből.

Bocskor, jegyző.

(20)

1—3

Kitűnő

Liptói túró, Groy-sajt és tiszta hájszir most érkezett, s kapható Staibl Antal, üzletében.

(6)

5—6

Kitűnő gyógyerejéről világszerte híres

Morison pirulák

kisebb skatula 1. 2. szám 2 frt, nagyobb 1. 2. szám 4 frtért kaphatók

Wittich József,

kereskedésében Maros-Vásárhelyt.

(18)

2—3

Wittich József könyvkereskedésében

M.-Vásárhelyt kapható:

Községi közigazgatás, vagyonkezelés és számadások kézikönyve.

Irta: Till Antal.

Ára 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől, a jegyzői szigorlatra készülőknek ajánlva.

(15)

3—3

Wittich József könyvkereskedésében M.-Vásárhelyt kapható:

TELEKKÖNYVI OKTATÓ

Irta: Ürmösy Boldizsár Ferencz,

2-ik javított kiadás 80 kr.

Törvény a községek rendezéséről, magyarázó jegyzetekkel, ára 40 kr.

(5)

21—26

VICTORIA biztosító társaság Kolozsvárrt

(alapítva 1865-ben)

melynek biztosítéki alapja az 1871-ki zárlat szerint törzs- és tartalék tőkében s évi bevételekben

öt milliót

halad, köztudomására hozza, hogy az ide

takarmány és gabona biztosítási üzlet

megnyilván, ezen osztályban vágó minden biztosítási ajánlatok elfogadtatnak.

Biztosíthatók pedig tűz ellen mindennemű takarmányfélék és gabonák, szabadban vagy fedél alatt, boglyákban asztagokban vagy magtárban. Elcséplés után a biztosítás a magra és tovább foly, ha az iránt jelentés tétetett.

Az épület biztosítási osztálynál kiváló figyelembe ajánltatnak a „Victoria„ által életbe léptetett

„társas-, árva vagyon- és egyházi biztosítás“

mire nézt külön, rendkívül kedvezményes, díjszabások vannak megállapítva.

Házi berendezések, mint: bútór, fehér-, ágy- ruha nemű stb. különös kedvezményben részesülnek a biztosításnál.

Ezeket kívül is biztosítás nyújtatik mindennemű lak- és gazdasági épületekre: gyárookra, malokra, vasúti építkezésekre, kereskedelmi raktárookra, boltokban levő czikkekre, nyers és feldolgozott anyagokra stb. tűzvillamesapás-, rombolás- robbanás és kihűzőzokodás veszélye ellen.

Egyszersmind felhívatik a t. közönség életbiztosítás ajánlatait is a „Victoriánál tenni meg, mely minden irányu módozataiban a legnagyobb előnyöket nyújtja.

Bővebb felvilágosítással, átnézeti könyvekkel, a dijak iránti tájékozással szolgálnak a társasági felügyelők s vidéki ügynökségek.

a „Victoria“ biztosító társaság vezérügynöksége Kolozsvárrt:

Wagner.

Szász.

Szóllósi Sámuel, „Victoria“ főügynöke.